

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 132. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348531903120.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Når det dennesidige liv forkastes, og der stilles spørgsmålstegn ved det hinsidige, kan mennesket kun resignere og bede (370.7), for *måske* eksisterer Gud og kan hjælpe. Håbet er det svage individs eneste trøst, fordi det forhindrer ham i at gå til: »Dog meer end Alt er herlig denne Haaben!/ I Livets Bølgegang vort Anker kun« (416.1-2). Fortælleren er, som Rolf Dorset skriver i *Den erindrende Faun* (s. 148), ikke langt fra totalt at afskrive evigheden som en projicering af 133 ønsker med rod i det fysiske. Der er altså tale om to grader af nihilisme: a) det transcendent eksisterer, men vi kan ikke nå det, eller det kan ikke realiseres på jorden, og b) det transcendent eksisterer ikke, men vi har stadig et håb, der dog er ren illusion. Fortælleren svinger mellem disse to opfattelser; det hinsidiges eksistens afvises ikke konsekvent, og ingen af hovedpersonerne fornægter Gud.